

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
daf@dafyomi.co.il • 6515004 טל/פקס

נדה דף ס.

השאלה חלוקה לנכרית כדלהלן, האם תולה בה?

לנכרית גדולה שיודעים שכבר ראתה	לנכרית שלא ראתה	
תולה	אינה תולה	לרב
תולה	תולה	לרב ששת

לתנאים דלהלן האם תולה דוקא בנכרית שראתה או אפי' בנכרית שראויה לראות?

בנכרית שראתה	בנכרית שראויה לראות	
תולה	אינה תולה ¹	לתנא קמא
תולה	תולה	לר' מאיר

האם תולה הכתם בחברתה דוקא כשלא מקלקלת לה בכלל, או אפי' כשמקלקלת לה קצת?

שומרת יום בשני שלה.	שומרת יום בראשון שלה.	
תולה	יושבת על דם טוהר. בתולה שדמיה טהורין ³	לרשב"ג
אינה תולה - ושניהם טמאות	תולה	לרבי

טמא או ספק טמא וטהור שהלכו בב' שבילים אחד טמא ואחד טהור, האם תולה הטהור שהטמא או הספק טמא הלך בשביל הטמא?

אליבא דרשב"ג	אליבא דרבי	
תולה	אינו תולה - ושניהם טמאים ⁴	לרב חסדא
תולה	תולה	לרב אדא ולר' יוסי בר' חנינא

¹ הכריח רבא מהברייתא השניה שר"מ בא לחלוק ולהקל, דהברייתא (השניה) אומרת: אינה תולה בנכרית ר"מ אומר תולה. ולפי"ז על כרחך דמה שאמרה הברייתא הראשונה בדברי רבנן תולה בנכרית - הכוונה בנכרית שרואה דוקא, ועל זה בא ר"מ לחלוק ולהקל דסגי בנכרית הראויה לראות. אולם אם אינה לא רואה ולא ראויה לראות לכו"ע אינה תולה בה.

² ב' נשים אלו עדיין הם טמאות, אולם כבר התחילו להטהר, ואם נתלה בהם הכתם אנו מקלקלים להם מעט שיצטרכו לשוב ולספור או יום אחד או ז' נקיים, ובזה נחלקו רבי ורשב"ג.

³ ג' נשים אלה אינה מקלקלת להם בכלל.

⁴ וקשה, הרי להדיא אמר התנא לעיל דשוין שתולה בשומרת יום כנגד יום בראשון שלה, והטעם משום שלא מקלקל לו כלל, והיינו כאן הרי אינו מקלקל לטמא ולמה שלא נטמא לו. ותירצו התוס' (בד"ה טמא) דכאן מייירי בטמא שספר מקצת ולא גמר לספור, ר"ל דלעיל נתבאר שאם לא ספר בכלל גם רבי מודה, ואם ספר לגמרי רק שלא טבל נחלקו, ובא רב חסדא לומר שאפי' שספר מקצת נמי נחלקו, ולרב אדא ס"ל שאפי' בספר מקצת כל שלא גמר לספור מודה רבי לרשב"ג שתולה. אמנם הר"ן חולק, ומפרש שרב חסדא ורב אדא חולקים מה הטעם דמודה רבי לעיל בשומרת יום בראשון שלה וכו', דרב חסדא ס"ל שהטעם שמודה משום שהדמים מצויים בה יותר, ואילו רב אדא ס"ל שהטעם שמודה רבי משום שלא מקלקלת לה בכלל. וא"כ לרב חסדא שסובר שהטעם משום שמצויים בה דמים לכן תולה, טעם זה לא שייך כאן לגבי טמא ולא תולה. ואילו לרב אדא שהוא משום שאינה מקלקלת לה, גם כאן אינו מקלקל לו.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדה דף ס.

האם תולה כתם בחברתה שכבר ראתה כתם קודם?

אליבא דרשב"ג	אליבא דרבי	
ספק ¹	אינה תולה	לשאלת ר' יוחנן
אינה תולה	אינה תולה	לפשיטות דר"י בר ליואי

כיצד יש ליישב הברייתא דלהלן מרישא לסיפא שלה?² [תודה מהו, כאן].

סיפא: השאילה חלוקה לנכרית או ליושבת על הכתם הרי זו תולה בה	רישא: אין תולין כתם בכתם		
אליבא דרשב"ג	אליבא דרבי	לתי ראשון	
בשומ"י בבי שלה - דמקלקלת לה	בשומרת יום בא' שלה	לאיכא דאמרי - כו"ע כרבי	
למכאן ולהבא	למפרע	רש"י ותוס'	לרב אשי ³ -
למפרע	למכאן ולהבא	תוס' בפ"י ב' ⁴	כו"ע כרשב"ג

נדה דף ס:

האם יש טומאת כתמים באופנים דלהלן?

בדברים שאינם מקבלים טומאה ⁵	בדברים המקבלים טומאה	
אין טומאת כתמים	יש טומאת כתמים	לר' נחמיה
יש טומאת כתמים	יש טומאת כתמים	לר' יעקב

¹ דיש להסתפק האם דוקא ברואות אפשר לתלות, אבל בבעלת הכתם אולי בכלל לא ראתה ובא לה מעלמא - ורק רבנן טמאו לה מספק, ולכן אולי אי אפשר לתלות בה.

² והנה לגי הביאורים דלהלן קשה על פשיטותו של ר' יהודה בר' ליואי שגם לרשב"ג אינה תולה, ומטעם שבכתם יש לנו לחוש שמא בעלת הכתם ראתה אותו מעלמא ובאמת אינה בחזקת רואה כלל (וכמו שביארו התוס' בד"ה מהו). לביאור הראשון קשה, דחזינן דאליבא דרשב"ג כן תולה. ולביאור השני קשה, דמבואר שאפי' לרבי בראשון שלה תולה, ואי אמרינן דמחמת שמא בא הכתם מעלמא לא תלינן, אי"כ גם בשומרת יום בראשון שלה לא תתלה. ולביאור השלישי ג"כ קשה דחזינן דכן תולין אפי' אליבא דרשב"ג.

³ נחלקו רש"י ותוס' (בד"ה כאן) בביאור תירוץ זה: דרש"י מפרש למפרע, דהיינו לענין שלא תטמא בכל המעליע - תולה בבעלת הכתם דלא מקלקלת לה בהכי. אבל מכאן ולהבא אינה תולה בבעלת הכתם (בשני שלה - כן ביארו התוס' לדעתו), כיון שמקלקלת לה ולכך שתיהן טמאות. ותמהו תוס' איך יתכן לתלות לחצאין. ולכן פירש ר"י, דלמפרע, ר"ל שכבר קודם שלבשו את החלוק הכירה בעלת הכתם בכתמה - תולה בה. אבל מכאן ולהבא, ר"ל שרק אחר שלבשו שתיהן את החלוק שנמצא בו כתם שכבר נולד הספק על שתיהן, לבשה השניה עוד חלוק וראתה בו כתם - אז אינה תולה בה דכבר נולד בשתיהן הספק.

⁴ פירשו התוס' דיש לפרש גם איפכא, דלמפרע אין תולין וקאי על שאלת החלוק, שאם שאלת החוק היתה למפרע - קודם שבעלת החלוק הכירה כתמה, שכבר נולד הספק קודם - אינה תולה. ולמכאן ולהבא - תולה, שקדמה מציאת הכתם לשאילת החלוק.

⁵ ואפי' באחורי כלי חרס שתוכו הוא דבר המקבל טומאה, מ"מ אם מצאה כתם על אחוריו טהורה לא גזרינן אטו תוכו. וכן אפי' במטלניות שאין בהן גי' על גי' (הגם שאם חישב עליהם כן יכולות לקבל טומאה - תוד"ה במטלניות. ועי' תוס' רא"ש), היות שאינם ראויים לא לעניים ולא לעשירים.

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נדה דף ס:

שתי נשים שהיו טוחנות ברחיים של יד ונמצא דם באופנים דלהלן, מה דינם?

נמצא תחת החיצונה	נמצא ביניהן	נמצא תחת הפנימית	
טהורה	טמאה	טמאה	דין הפנימית
טמאה	טמאה	טמאה ¹	דין החיצונה

שלוש נשים שהיו ישנות במטה אחת ונמצא דם תחת אחת מהן,
ובדקה אחת מהן ומצאה טמאה מה הדין?

בדקה אחר שיעור וסת	בדקה ² תוך שיעור וסת	
כולן טמאות	היא טמאה וכולן טהורות	לתנא דמתניתין ובר פדא ³
כולן טמאות	כולן טמאות	לר' אושעיא ⁴

המשמש עם הטהורה ומצאה דם בזמנים כדלהלן, מה דינו?

ביותר משיעור זה	כדי שתדן מן המטה ותדיח	תוך שיעור וסת	
פטור	באשם תלוי	בחטאת	לבר פדא
פטור	באשם תלוי		לר' אושעיא

נשים דלהלן שישנו יחד ונמצא דם תחת אחת מהן האם תולות בחברותיהן? [תודה עוברת].

מה הדין	
תולות	ד' נשים מסולקות (מעוברת מניקה בתולה וזקנה), עם שאר נשים
אינם תולות	ד' נשים מסולקות דמים, עם ד' נשים מסולקות דמים
אינם תולות	(תוס') בעלת וסת, עם שאין לה וסת. שלא הגיע שעת וסתה, עם שהגיע

¹ היות שהחיצונה דוחקת עצמה להתקרב אל הריחים, ובודאי שעברה ונכנסה למקום הפנימית, לכן חשיב ששתיהן היו שם ושתייהן טמאות. אולם להיפך, אין הפנימית נכנסת למקום החיצונה, ולכך כשנמצא תחת החיצונה הפנימית טהורה.

² לאו דוקא, דלא תספיק לבדוק בחורים וסדקים תוך שיעור וסת, אלא קינחה. - תוד"ה והוא.

³ אמר בר פדא, כל שבעלה בחטאת - דהיינו תוך שיעור וסת, טהרותיה תלויות ואינם נשרפות מספק. וה"ה כאן אחר שבעלה באשם תלוי - דהיינו אחר שיעור וסת, טהרותיה תלויות ואינם נשרפות מספק. וה"ה כאן אחר שיעור וסת כבר אינו ודאי שבא הדם ממנה, ואולי בא מאחרת ועתה גם היא רואה, ולכן כולן טמאות, אולם תוך שיעור וסת שאנו אומרים שאפי' שורפין טהרות - דודאי בא ממנה הדם גם קודם, א"כ ה"ה כאן אמרינן דודאי היא זו שראתה וחברותיה טהורות.

⁴ ס"ל לרב אושעיא שאפי' תוך שיעור וסת טהרותיה תלויות, דדוקא גבי בעלה אמרינן ודאי שראתה בשעת ביאה (דכן הוא הרוב שהדם בא מקודם - תוד"ה אימא), והא דלא יצא מיד - משום שהשמש עיכבו. אולם לגבי טהרות - אם איתא שראתה בשעה שעסקה - מיד היינו רואים את הדם, ומי עיכב לדם לצאת תוך שיעור וסת שכבר לא היתה עסוקה בטהרות. ולכך אינו ודאי שראתה בשעה שעסקה בטהרות - וטהרותיה תלויות. וה"ה כאן דאינו ודאי שראתה גם קודם בשעה שישנו יחד במטה אחת, ויתכן דרק עתה ראתה, ולכן כולן טמאות.